

δράμι

δράμι, το, ουσ. [*<αραβ. dirhem <ελλ. σπάνιο δράχμιον, υποκορ. του ουσ. δραχμή*], παλιά μονάδα βάρους (=1/400 της οκάς). (Λαϊκό τραγούδι: *πιάσε δυο **δράμια** προυσαλιό και πέντε μυρωδάτο και δώσε να φουμάρουνε τ' αδέρφια εκεί κάτω*). Παρόλο που το δράμι έχει βγει από τη ζωή μας ως μονάδα βάρους από τα πρώτα χρόνια μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, εντούτοις παραμένει ως έννοια και χρησιμοποιείται στις φρ. που ακολουθούν·

- *δε βάζει δράμι απάνω του (ενν. κρέας)*, δεν μπορεί να παχύνει: «κάθε μέρα τρώει τον περίδρομο, όμως δε βάζει δράμι απάνω του»·

- *δεν έχει δράμι...*, δηλώνει ελάχιστη ύπαρξη μιας αφηρημένης έννοιας κακής ή καλής: «δεν έχει δράμι κακίας || δεν έχει δράμι καλοσύνης || δεν έχει δράμι ευγένειας». Συνών. *δεν έχει ίχνος...* / *δεν έχει στάλα...* / *δεν έχει σταλιά(...)*·

- *δεν έχει δράμι μυαλό*, είναι εντελώς άμυαλος, κουτός, βλάκας: «πώς να προκόψει αυτό το παιδί, αφού δεν έχει δράμι μυαλό!»· βλ. και λ. *μυαλό*·

- *δεν του 'μεινε δράμι μυαλό*, από ένα σημείο ή από ένα γεγονός και πέρα, η συμπεριφορά του ατόμου για το οποίο γίνεται λόγος, άλλαξε ή έγινε ακόμα χειρότερη, θεωρείται πια εντελώς ανεύθυνο, ασύνετο, δε λογαριάζει τίποτε: «ήταν συγκροτημένο παιδί, αλλά απ' τη μέρα που γνώρισε αυτή τη σουρλουλού, δεν του 'μεινε δράμι μυαλό»· βλ. και λ. *μυαλό*·

- *δράμι μυαλό!* βλ. λ. [μυαλό](#)·

- *ένα δράμι*, ελάχιστη ποσότητα: «τον καφέ μου τον πίνω μ' ένα δράμι ζάχαρη μέσα»·

- *κρατάει τα δράμια και χάνει τα καντάρια*, βλ. λ. [καντάρι](#)·

- *ούτε δράμι, ούτε την ελάχιστη ποσότητα, τίποτε, καθόλου*: «δεν πρόκειται να του δώσω ούτε δράμι παραπάνω απ' όσα συμφωνήσαμε»·